

כְּשֶׁמִזְדוּג הַמֶּלֶךְ כְּנִגְדָה בְּכָל אוֹתָן
הַעֲטוּרוֹת הַקְדוּשׁוֹת בְּכַוֵּנוֹס אֶחָד,
אֲזִי וְאֶגְדָתוֹ כְּתוּב.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְאֶגְדָתוֹ - כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוּב. מַה
זֶה אוֹמֵר? שֶׁכְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים כְּאֶחָד
וּמִתְחַבְּרֶת מֵהֶם, אֲזִי שׁוֹלְטֵת עַל
הַכֹּל וּמֵאִירָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה,
וְהַכֹּל בְּשַׁעַר שֶׁהִכְהֵן עוֹבֵד אֶת
הַעֲבוּדָה וּמִקְרִיב קֶרֶבֶן וּמִקְטִיר
קֶטֶרֶת וּמִכּוּן דְּבָרִים לְקָרֵב הַכֹּל
כְּאֶחָד. אֲזִי כְּתוּב, וְאֶגְדָתוֹ עַל
אֶרֶץ יִסְדָּה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּשֶׁנוֹסֵעַ אֶהְרֵן,
הַכֹּל נוֹסְעִים עִמּוֹ, עַד שֶׁמִּתְחַבְּרֶת
כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל וּמִתְחַבְּרִים עֲלֵינוּנִים
וְתַחְתּוֹנִים, אֲזִי כְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ה)
בְּרוּךְ ה' מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּנִהּ. (שם ע"ב) וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה הוֹלֵךְ מִקְפּוֹטְקִיָּא
לְלוּד, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי
חִזְקִיָּה. פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר,
(ישעיה נ"א) וְאֲשֶׁם דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל
יְדֵי כְּסִיתִיךָ וּגּוֹ'. שְׁנִינּוּ, כָּל אָדָם
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּדַבְּרֵי תוֹרָה
וּשְׁפֹתוֹתָיו מִרְחָשׁוֹת תוֹרָה,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַסֶּה עֲלָיו,
וּשְׁכִינָה פּוֹרֶשֶׁת כְּנִפְיָה עֲלָיו. זֶהוּ
שְׁפֹתוֹב וְאֲשֶׁם דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל
יְדֵי כְּסִיתִיךָ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא
מְקַיֵּם אֶת הַעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂמַח עִמּוֹ כְּאֵלוֹ אוֹתוֹ יוֹם
נִטְעַ שְׁמַיִם וְאָרֶץ. זֶהוּ שְׁפֹתוֹב (שם)
לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיִּסְדַּ אֶרֶץ וְלֹאמַר
לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה.

מִבְּאֵן לְמִדְנּוֹ שִׁישְׂרָאֵל נִקְרָאוּ
בְּשֵׁם שֶׁל צִיּוֹן, שְׁפֹתוֹב וְלֹאמַר
לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה. וְרֵאִיתִי שְׁכִנְסַת
יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת בְּשֵׁם שֶׁל צִיּוֹן.
שְׁפֹתוֹב (שם א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תְּפִדָּה
וְשָׁבִיָּה בְּצַדִּיקָה.

לְקַבְּלָהּ, בְּכָל אֵינוֹן עֲטָרִין קְדִישִׁין, בְּכַוֵּנוֹפִיָּא
חַד, כְּדִין וְאֶגְדָתוֹ כְּתוּב.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְאֶגְדָתוֹ: כְּמָה דְאֵת אָמַר,
(שְׁמוֹת י"ב) וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוּב. מָאִי קָא
מִיִּירִי. דְּכֵד מִתְחַבְּרָאן כְּחָדָא, וְאִתְחַבְּרָא
מִנִּיָּהוּ, כְּדִין שְׁלֵטָא עַל כְּלָא, וְנִהְרָא לְעֵילָא
וְתַתָּא. וְכְלָא בְשַׁעַתָּא דְכִהְנָא פְּלַח פּוֹלְחָנָא,
וְאִקְרִיב קֶרֶבֶנָא, וְאִקְטִיר קֶטֶרֶת, וּמִכּוּוֹן מְלִין
לְקָרְבָא כְּלָא כְּחָדָא. כְּדִין כְּתוּב, וְאֶגְדָתוֹ עַל
אֶרֶץ יִסְדָּה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כֵּד נִטְלֵ אֶהְרֵן כְּלָא נִטְלִין
עִמֵּיהּ, עַד דְאִתְחַבְּרָא כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל,
וְאִתְחַבְּרָאן עֲלָאִי וְתַתָּאִי. כְּדִין כְּתוּב, (תְּהִלִּים קל"ה)
בְּרוּךְ יי' מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּנִהּ.
(תְּהִלִּים ע"ב) וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת
כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה אֲזִיל מִקְפּוֹטְקִיָּא לְלוּד, וְהָוּוּ
עִמֵּיהּ רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חִזְקִיָּה. פָּתַח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה נ"א) וְאֲשֶׁם דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל
יְדֵי כְּסִיתִיךָ וּגּוֹ'. תְּנִינֵן, כָּל בַּר נֶשׁ דְאִשְׁתַּדֵּל
בְּמֵלֵי דְאוּרִיָּתָא, וּשְׁפּוֹתֵיהּ מִרְחָשׁוֹן אוּרִיָּתָא,
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲפִיָּא עֲלֵיהּ, וּשְׁכִינְתָּא פְּרָשָׁא
עֲלֵיהּ גְּדַפְּהָא, הָדָא הוּא דְכְּתוּב וְאֲשֶׁם דְּבָרִי
בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּסִיתִיךָ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דֵהוּא
מְקַיֵּים עֲלֵמָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲדֵי עִמֵּיהּ,
כְּאֵלוֹ הֵהוּא יוּמָא נִטְעַ שְׁמַיָּא וְאֶרֶעָא. הָדָא
הוּא דְכְּתוּב, (ישעיה נ"א) לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיִּסוּד אֶרֶץ
וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה.

מִבְּאֵן אוּלְפִינָא, דִּישְׂרָאֵל אִקְרוּן בְּשֵׁמָא דְצִיּוֹן,
דְּכְּתוּב וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה, וְחִמִּינָא
דְּכְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל אִקְרִי בְּשֵׁמָא דְצִיּוֹן, דְּכְּתוּב,
(ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תְּפִדָּה וְשָׁבִיָּה בְּצַדִּיקָה.

עוד פתח ואמר, (שם) צור תעודה
 חתום תורה בלמדי. צור תעודה
 - זו עדות של דוד, שכתוב (תהלים
 קלב) ועדותי זו אלמדם. צור - היא
 קשור, כמו שקושר קשר במקום
 אחד. חתום תורה בלמדי. חתום
 תורה - חתימה של התורה, וכל
 שפע ומשחת שמן ששופעים
 מלמעלה, באיזו (בין) חתימה
 שלו? בלמדי. משום ששם
 מתכנס שמן משחה בין שני
 עמודים ששם שורים, מקום
 הכנס של כל שמן משחה
 ששופע ממעל, לשפך אותו לפי
 האמה ולהריק אותו בתעודה
 הזאת, ואז נקשר הכל קשר אחד
 נאמן.

בא וראה מה בין אותם
 שמשפדלים בתורה לנביאים
 נאמנים. אותם שמשפדלים
 בתורה עדיפים מנביאים בכל
 פעם. מה הטעם? שהם עומדים
 בדרך עליונה יותר מנביאים,
 אלו שמשפדלים בתורה עומדים
 למעלה, במקום שנקרא תורה,
 (תפארת) שהוא קיומה של כל
 האמונה, ונביאים עומדים למטה
 במקום שנקראו נצח והוד. ועל
 כן (נקראו) אותם שמשפדלים
 בתורה עדיפים מנביאים,
 ועליונים יותר מהם. שאלו
 עומדים למעלה, ואלו עומדים
 למטה. ואותם שאומרים דברים
 ברוח הקדש, עומדים למטה
 מכלם.

אשרי אותם שמשפדלים בתורה,
 שהם בדרך יותר עליונה על
 הכל. מי שעוסק בתורה, לא צריך
 לא לקרבנות ולא לעולות, שהרי
 התורה עדיפה מהכל, וקשר של
 האמונה של הכל. ועל זה כתוב,
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה
 שלום. וכתוב, (תהלים קיט) שלום רב
 לאהבי תורתך ואין למו מכשול.

הו פתח ואמר, (ישעיה ח) צור תעודה חתום תורה
 בלמודי. צור תעודה. דא סהדותא דדוד,
 דכתיב, (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. צור: היא
 קשורא, כמאן דקטר קטורא באתר חד. חתום
 תורה בלמודי. חתום תורה: חתימה
 דאורייתא, וכל נגידו ורבו דנגיד מלעילא,
 באן (נ"א בין) חתימה דיליה. בלמודי. בגין דתמן
 אתכנש רבו ומשחא, בין תרין קיימין, דתמן
 שריין, אתר כנישו דכל רבות ומשח דנגיד
 מלעילא, לאשדאה ליה בפומא דאמה,
 ולארקא ליה בהאי תעודה. וכדין אתקשר
 כלא קשרא חד מהימנא.

תא חזי, מה בין אינון דמשפדלי באורייתא,
 לנביאי מהימני. אינון דמשפדלי
 באורייתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא. מאי
 טעמא. דאינון קיימי בדרגא עלאה, יתיר
 מנביאי, אינון דמשפדלי באורייתא קיימי
 לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) דהוא
 קיומא דכל מהימנותא. ונביאי קיימי לתתא,
 באתר דאקרו נצח והוד. ועל דא (אקרו), אינון
 דמשפדלי באורייתא, עדיפי מנביאי, ועלאין
 מנהון יתיר. דאלין קיימין לעילא, ואלין
 קיימין לתתא. אינון דאמרי מלין ברוח הקדש,
 קיימי לתתא מפלהו. (ועל דא).

וכאן אינון דמשפדלי באורייתא, דאינון
 בדרגא עלאה יתיר על כלא. (ועל דא)
 מאן דלעי באורייתא, לא אצטריך לא
 לקרבנין, ולא לעלוון. דהא אורייתא עדיף
 מכלא, וקשורא דמהימנותא דכלא. ועל דא
 כתיב, (משלי ג) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה
 שלום. וכתיב, (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי
 תורתך ואין למו מכשול.